

[Steen Folke]

fik øgede beføjelser og forpligtelser. Mens man aldrig har oplevet, at de eksisterende tilsyn har anket over noget som helst, så kunne det jo dog tænkes, at et tilsyn som det, VS foreslog, kunne have virket præventivt over for f.eks. forhold som det meget omtalte fra Køge arrest og de mange tilfælde af blå øjne, gule mærker og veritable kvæstelser, som paraderes i dommervagten.

På grund af det for retssikkerheden farlige monopol på meningsdannelse, som politiet ofte har og benytter med det resultat, at folk på det nærmeste dømmes på forhånd, foreslog vi endvidere, at det blev forbudt politiet at meddele offentligheden sine vurderinger undtagen gennem behandlingen ved retten, hvor forsvareren har mulighed for at imødegå politiets opfattelse. Der var betydelig sympati for dette forslag, men alligevel kunne man nærmest af tekniske grunde ikke støtte det. Det kunne ellers nok være påkrævet, som det siden er demonstreret bl.a. i sagen, hvor politiet uden mindste baggrund hængte tre personer ud offentligt med navne og fotografier som farlige terrorister. Men det er også påkrævet i mere dagligdags tilfælde som det, hvor politiet i forbindelse med en sag fra Vesterbros narkomiljø meddelte pressen navnene på to mindreårige piger, som formodedes indblandet.

Et tredje spørgsmål, jeg gerne vil rejse her, er spørgsmålet om isolation af fanger. Det er igen kommet i søgelyset, efter at man uden særlig grund har nedbrudt en ung kvinde gennem isolation i mere end fem måneder. Der er her tale om en tillægsstraf, som meget vel kan være langt alvorligere for den pågældende end en eventuel senere dom. Isolation er for længst erkendt at være ganske overordentlig belastende og hurtigt nedbrydende. Det bliver selvfølgelig ikke anderledes af, at isolationen besluttet af retten i stedet for af politiet, og det ser ikke ud til, at denne ændring fra 1978 har medført nogen synderlig ændring i praksis. Vi foreslog isolation totalt afskaffet. At der i nogle tilfælde kan være grund til at begrænse samværet med visse personer af hensyn til sagens opklaring, har vi ikke benægtet, men at isolere indsatte, som det sker i dette tilfælde og i mangfoldige andre tilfælde, tjener kun myndighedernes bekvemmelighed.

Endelig var vi inde på spørgsmålet om anvendelse af politiprovokatører, forstået

som personer, som på foranledning af politiet fremprovokerer lovovertrædelser, som ellers ikke ville være blevet begået. Baggrunden var, at der i de seneste år har været adskillige sådanne tilfælde, bl.a. i narkotikasa-ger, og at hele spørgsmålet har givet anledning til en større debat i de juridiske tidskrifter, bl.a. fordi der er afsagt et par domme, uden at retsgrundlaget for anvendelsen af provokatører derved er blevet afklaret. Vi så naturligvis helst, at noget sådant klart blev forbudt, men det mindste, man kan forlange, er, at justitsministeren skaber hjemmel for det, hendes embedsmænd foretager sig. Den tidligere justitsminister afviste VS' opfordring til at afklare dette forhold, idet han sagde, at spørgsmålet vil blive overvejet af strafferetsplejeudvalget i forbindelse med dettes fortsatte gennemgang. Bedre bliver det ikke af, at den nuværende justitsminister for nylig har besvaret en rykker fra VS med, at der slet ikke forekommer noget sådant, fordi det ikke er tilladt efter loven.

På baggrund af den udvikling og de faktiske sager, som jeg har antydnet på disse fire områder, som VS alle rejste ved revisionen af retsplejeloven sidste år, vil jeg gerne stille et par spørgsmål til justitsministeren.

For det første: vil regeringen tage initiativ til en ændring af tilsynet med arresthusene og med varetægtsfangers behandling, sådan at dette tilsyn forestås af repræsentanter for de indsatte og ikke som nu repræsentanter for magthaverne?

For det andet: vil regeringen tage initiativ til at begrænse politiets og anklagemyndighedens mulighed for modsigelsesfrit at kunne sværte folk offentligt og derved søge dem dømt på forhånd?

For det tredje: vil regeringen tage initiativ til at standse anvendelsen af isolationsfængsel?

For det fjerde: vil regeringen fremskynde og helst inden udgangen af dette år forelægge resultatet af strafferetsplejeudvalgets overvejelser vedrørende anvendelse af politiprovokatører?

Så vil jeg godt til sidst som en særlig service for justitsministeren, for at det kan stå helt klart i erindringen, lige repetere de spørgsmål, som ordføreren for forespørgerne stillede ministeren. Der var kun tre i alt, og for en sikkerheds skyld er de her: